

гора, която продължава съ километри. Той е едно го-
лѣмо и добре уредено държавно стопанство, останало
още отъ Митхадъ—пашово време. Обзаведенъ е добре
съ градини, лозя и всички други устройства, свързани
съ преподаванията въ тамошното сръдно земеделско
училище. Минава като единствено любимо мѣсто за
разходка на русенци. Тукъ, въ тая тишина и уедине-
ностъ, човѣкъ може да се отдаде на спокойна научна
работа — до самозабрава. А хубавата природа, идилич-
ния полски животъ, съ своитѣ сезонни красоти?
Всички поетични описания, въ това число дори Георги-
китѣ и Боколикитѣ на Вергилия, не сж въ състояние
да дадатъ пълна представа за ония чисти радости и
истинско удоволствие, което човѣкъ изпитва, когато е
въ лоното на природата — на полето или въ гората. И
сега дори казвамъ: „Защо това не продължи по-дълго“!

Презъ юлий 1910 год., следъ 5 и пол. годишно
престояване, бѣхъ премѣстенъ въ София, като дирек-
торъ на Централната земледѣлска опитна станция, пред-
видена въ бюджета още презъ 1903 год. И тукъ ми
предстоеше да почна отъ *а, б*, — съ нова организа-
ционна работа. Помѣщение лесно се намѣри, но го-
лѣма мъжнотия срещнахъ за мѣсто на опитно поле,
въ близката околностъ на града. Най-после, следъ
дълго обхождане, спрѣхме се на държавния имотъ при
Овчата купель, гдето и сега още то се помѣщава.

Обзавеждането на станцията трѣгна бързо, по-
неже имаше достатъчно сръдства. Сжщо и персона-
лътъ се нареди, съ върналитѣ се отъ специализация
лица, които по-рано бѣха изпратени въ странство. Та-
кива, по мое настояване, въ течение на 2—3 години, се
подготвиха десетина*) и нѣкои отъ тѣхъ станаха от-
после професори, при откриването на Агрономическия
факултетъ.

По онова време министъръ на земедѣлието беше
още А. Ляпчевъ, който, не зная защо, имаше особено
довѣрие къмъ менъ. Въ края на сжщата година, едва
що бѣхме се поуредили въ станцията, той поиска да

*) Ив. Ивановъ, В. Найденовъ, Ал. Дрѣновски, Хр. Кю-
люмовъ, Д-ръ Доспевски, Хр. Димитровъ, Ат. Костовъ, Станко
Петровъ, и др.